

Слѣдъ това гладката кожа се намокрюва добре, смачкова се още веднъжъ съ валовете и се оглажда съ помоха на едно желѣзно орждие, покрито съ дебели бразди. Така огладената кожа отпослѣ намазватъ съ една смѣсь отъ лой и риба масъ, боядисватъ ѝ добре и прѣкарватъ отгорѣ и гѣба напита съ рибенъ клей. Клеятъ се употребявая, за да стане кожата лъскава и гладка.

Агнешките кожи, които се употребяватъ повече за ржкавици не се танирватъ, а се обработватъ съ стипица. Стипцисаньето става тѣй, както танираньето. За да стипциратъ една кожа трѣбва тѣсто отъ брашно, яйца, стипица и соль. Съ сѫщото това тѣсто мажжатъ и онѣзи кожи, на които искатъ да запазятъ космите, за да направятъ отъ тѣхъ кожуси, шапки и др.

Тѣнките мишини биватъ нѣколко вида: *сахтянъ*, *видело*, *маракинъ*, *лакъ* и др. Сахтянътъ се прави отъ овчите кожи, маракинътъ—отъ козитѣ, а видѣлото отъ телешките и кравешките. Маракинъ правяютъ сѫщо тѣй и отъ овчите кожи, но той не е никакъ траенъ.